

من مملكتنا العظمى
رجلته ومعاينه
ابن محي

من كنيس رنده

٥٣٢
ابا صوفيه ناري
١٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حمدی حد و ثناء بی حد بمران صافی را
 که دست مشیت و ارادت خود
 طبایع سبع قباب پیروزی زین جدیدیام
 افلاک را باد و آنزده کنکری
 زرنگار برافراشت و دایم رجهاز
 صفه ششدری را با جهره فروزان

بنیان اذری کو اکب بیاراست و رود در
 بران مهندس بنیان اساس شریعت و
 مؤسس ارکان قواعد طریقت
 بهر مهتر عالم و سرور سرد قبری
 آدم **بیت** صل علی سید خیر الوری
 من هو طائوس ریاض الهدی **نظم**
 خسرو بطحاشه یثرب حره
 در که او خایه دست کرم
 در تیم صدق **ف** اصطفی

واسطة عقد رسل مصطفاه
 صلى الله عليه وسلم • وباقي اصحابه
 التابعين • وخلفاء الراشدين
 وعلماء المتبحرين • حامي عرش
 شرع • وناقلا اصل فرع اويند
 رضوان الله عليهم اجمعين **بعد** اراداء
 حمد وبس ازفت رسول كويم • شاء
 شهنشاہ عدالت شعار معظمه سلطان
 سلاطين العرب والعجم • حنا قان

تقي
 كونه
 في
 ارض
 ارض

خواقين ممالك الترك والروم والديلم
 مفتخر تيجان الاكاسرة والخواقين
 مرغمة افوف الوف الكفرة بفتح قلعة
 قسطنطين • المالك في الممالك
 بالاسحقاق • مثل نيرا الاعظم
 في الافاق • الذي ليس كمثله في
 الشرق والغرب بالعدل والاحسان
 السلطان بن السلطان • سلطان محمد
 بن مراد بن محمد خان • خلا الله خلافة

تقي
 كونه
 في
 ارض
 ارض

تقي
 كونه
 في
 ارض
 ارض

وَأَيُّ دَوْلَةٍ • اَلْهَى يَوْمًا فَيَوْمًا سَهْرِي
وَقَلْعَةٍ وَوَلَايَتِي وَسِكَّةَ اَرْزَانِي دَارِ
وَالْعُثْمَانِي رَادِ رُخْتِ خِلَافَتِ مُؤَبَّدِ وَ
خُلْدِ كَرْدَانِ اَمِينِ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ

سبب ترجمه

رُوزِي دَرْ كُوجَه فِتْرَتِ سَرِ رَزَانُويِ حَيْرِ
نِهَادَه • وَپَايِ دَرْدِ اَمِنْ غَزَلَتِ كَشِيدَه
وَجَشْمِ بَرْدِ رُوانِ رُوزِ كَارِ كُشَادَه بُو
نَاكَاهِ غَزَرِي دَر رَسِيد • وَ

رِسَالَه بِيش اُورِد • دِيدَم كِه تَارِيخِ
اَيَا صُوفِيَه اسْتِ مُرْجَمِ اَرْزِيانِ رُومِ
رُزِيانِ رُكِي • كَهْتَشِ مُرَادَتِ جِيستِ
كَهْتِ جِه بَاشَدِ كِه اَيْنِ حِكَايَتِ
غَرِيبِ رَا بَرِ بَايِ فَرْسِ اَدَا كُنِي • تَا مَسَاوَا
بَحْمِ وَظَرِ فَايِ رُومِ كِه بَدِيدِنِ
بِيشِ بِنَايِ غَرِيبِ دَر رُخْتِ بَآندِ • مِي بَايِدِ
كِه تَوَارِيخِ وَطَافِيَفِ بِنَاءِ اَيَا صُوفِيَه
كِه دَر زِيْنِ رِسَالَه مَسْطُورِ اسْتِ

بر نسق لطیف و بر سنن عجیب پیر داری
تا مستفید شوند و از اخلاقیات
حکایات که در افواه عوام است یقین
آیند و قول کردند و از حضرت
پس چون یاری خواستم بفضل و مئه **بعید**
التماس از الطاف آریاب دانش است
که اگر درین مجاله بر موضع خطا
و خلل و مواقع سهو و زلل مطلع
شوند و تشرف اصلاح آرزائی فرمایند

بیت چشم دارم ز اهل فضل و هنر
که با صلاح احشاف کنند نظر
اما آسمانی که در حکایات این تاریخ
زبان روی یافتم همان لفظ ادا کرده ام
که خواهد آمد **مقدمه** **بیت** **لیا صیل**
بدانند که راویان اخبار و حکایان
تواریخ روزگار چنین فرموده اند
که بعد از هبوط آدم بنی علیه السلام
پنجاه هزار و هفتاد و دو سال که گذشت

وزند و نام پادشاهی کلیسای بنیاد
کرده بود. در نزد یک جای
ایاصوفیه که عبادتخانه طایفه ان
پادشاه بود. و هر یکی از بزرگان
آن عصر که می مردند. صورتش از
سنگ تراش کرده. در آن کلیسای نهادند
و زیارتگاه ایشان بود. بعد از
تقلبات روزگار که قسطنطین
پادشاه شد. و از دست وزند و این

شهر را ستاند و ایشان را پیروز کرد.
هنوز بنای ایاصوفیه نبود. حکم
کرد که دودیوار برکشیدند. و
سقفش را خربشته ساختند. بحکم
قسطنطین این خانه را تمام کردند. و آن
صورتهای سنگین که از طایفه
وزند و در کلیسای ایشان مانده بود
قسطنطین فرمود. تا همه را بدربارند
زیرا که وزند و و طایفه اش همه ابلیس است

بودند • و استمداد از و اح خیشه ایشان
از شیطان می بوده • و انبیاء و مرسل
و کتاب منزل را اطاعت نکردند
بفرموده قسطنطین آن خانه خرشته را
که تمام کردند • هر یکی از کابر
آن وقت که می مردند صورت ایشان را از
سیم خام یا از مس می ساختند • و در آن
خانه می نهادند که مامر تا هفتاد و
چهار سال بدین سق برستش کردند •

۷
بعد از قسطنطین ثیودوس نام کسی پادشاه
شد • در آن زمان همه طوایف جمع
گشتند • و بحث ادیان کردند
یعنی روم و قسطنطنیه و رومی و قس علی هذا
و هر یکی دین خود را ترجیح کردند چون بحث
باخر انجامید گروهی بودند که ایشان را
طایفه آریانومی گفتند جمع شدند •
و بانه طوایف را به بحث غالب آمدند
و آن کلیسای خرشته که قسطنطین

بنا کرده بود. سقفش را آتش زدند و
خراب کردند. دو سال بدین حال همی
ماند. در آن زمان راهبی بود اختاریو
نام بطریق آن وقت بود. و مقام وی
کلیسای بودایاری نام. آنرا
نیز قسطنطین بنا کرده بود. اختاریو
مذکور به پیش خود و سآمد و گفت
نشاید که در عهد پادشاهی تو اینچنین
عبادتخانه خراب بماند. پس خود و س

معماری داشت و نو نو تمام بود. فرمود
که از کلیسای ویرانه را معمور
کنند. پسر استاد کاران هم
شدند. بر دیوارهاش طاقها بستند
و سقفی نو برافراشتند. بازیرستش
خودشان کردند. بعد از سی سال
که خود و س در گذشت. و از
قسطنطین هشتاد و پنج سال شده بود
که از پسران قسطنطین استونیانو

تا آن کسی پادشاه شد • بعد از پنج سال
که به بادشاه شده بود • فرمود
که همه طوایف در میدان اسب
جمع شدند • و بحث ادیان کنند
چنانکه پیش ازین گفته شد چون جمع
شدند • اما طایفه آریائو بریل طرف
بودند • و آریائو آن طایفه را میگویند
که آفتاب و ماه را می پرستیدند
بحث ادیان در میان ایشان پیدا شد

و غوغای عظیم برخاست • و مجادله
بمرتبۀ بالا گرفت که از هر طرف
تیغها کشیدند و جنگ اینکند
چندان مرد بران میدان بر درختان
افتاد که از عدد بیرون بود
بعد ازین مخالفان را از میان برداشتند
مذکور استون یا تو فرمود که از
طایفه دیمرخو ناده و از عقب
فیلسوفان آن عصر جمع شوند • همه

کرد آمدند • گفت فکر کردم که
درین شهر کیسای بنیاد کنم که
از زمان آدم تا بدین دم هیچ پادشاه
نکرده بود تا عبادتخانه همه عالم
باشد • چون این سخن شنیدند همه
بر سر زانوی استیلاعت برآمدند و گفتند
ای پادشاه اطعنا لدیك فالامر الیک
چه باشد • به ازین فکر صواب نباشد
لیس حکم کرد بر ممالک نامها

با یکدیگر فرستادند که هر کجا
ستونهاست بنشین و رخاهای رنگین
باشد بفرستند • پس ملوک اقالیم سبعة
برین نیت خیر متفق شدند و اطاعت
نمودند • هر یکی بقدر اقتدار خود
ستونها و مرمرها جمع کردند
و بر کنار دریا آوردند • مهندسان
جهان از ستونها را و آن سنگها را
بر کشتیهای بزرگ بنشانند •

و شهر قسطنطینا آوردند. اما آن هشت
ستون سماقی که دود و درارگان
نشانده اند. بروایی خانونی فرستاده
میکویند از رومه الکبری که
از چهارا بود. و بروایی راوی دیگر
بلو تر خوانم شخصی که مفتی استون بابو
بود گفته که آن هشت ستون سماقی
پیش ازین کلیسایی بود در عجم.
لیونام در آنجا بود. و او را اوزلیانو

نام پادشاهی بنا کرده بود از پادشاهان
عجم. غالباً اصح آنست که خاتون
مار که نام فرستاده است از رومه
الکبری و دیگران هشت ستون
سبز که در هر دو طرف نشانده اند
ملکی بود در ایالتی قوسندین نام از
معدن برآورده و تراشایند و مرتب
ساخته بفرستاده و باقی ستونها
و مرمرها و سنگها که برای فرشت

وآرد یواز وینا است از معدن ایندج
و از کلیسای کهنه که در جزایر
خراب مانده بود و آنکه شایسته
بنا بود همه را بر آوردند و آوردند که
این همه اسباب بنابراد در هفت سال
و شش ماه جمع کردند بعد استون
بانود در تحت سلطنت دوازده سال
نشسته بود که مذکور آن کلیسای
که در جای یا صوفیه معمار رفونوز با مر

۱۴
بود و معمور کرده بود استون یانو
فرمود آن کلیسای ویران کنند
و اسباب و سنگهای و را بجای دیگر
برند زیرا که نه سزای چنین باری عظیمست
چون جای کلیسای پیشین واکردند
بعد از آن فرمود که خانهائی که در حوالی
او بود بدان مقدار که مهندسان رسم بنا
کنند بستانند و دیگر گفت
که هر خانه که به بهای می ستانند بر ضای

صاحبش بخزند • زیرا که این خاوا برای
خیر کرده ام شاید که کسی از من
رنجیده باشد • اول خانه که بخزند
خواستند از آن خاتون بیوه بود • کرانه
نام • بهاء خانه اش را هشتاد دزد دزد
دادند راضی شد • گفت اگر صد
دزد می دهید نمی فروشم • پس پادشاه
عرض کردند • فرمود تا بتی چند از بزرگان
پیش آن بیوه زن روند و گویند که

برین نیت خیر همه ملوک عالم و رعایا
مشفق اند • تو نیز مطیع باش و برین امر
حکم صواب را انضال نمای • هر سخن
و نصیحت که برین شوق گفتند قبول نکرد
آخر الامر استون یا نوسوار شد و برد بیوه
زن آمد بیوه زن استقبال نمود و روزی
بر حال مذلت شود • گفت ای پادشاه
عالم العبد و مایمل که کان لولاه
همه از آن پادشاه هست من فقیر جبه

محل سخن است معلوم شد که در کار خیر
ثابت قدم آمدن از آنکه برضای فقیران
کوشی دیگرای پادشاه مقصود
ازین سخنها نیست که بهاء خانه طلب
کنم شنیدم که پادشاه برای خیر
بنای در خواهد کردن که عبادتخانه
باشد بر داعی را امید است که بضاعت
مرجات محل قبول فرمای و الطاف
نامناهی ز دستبارک و تعالی که

بر فاعل خیر مثل دریای بی پایان است
باشد که مرایز بقطرهای عطاء رشنی
رو زجر اسیران سازد و دیگر
وقتی که ازین خانه قناروی باستان
بقانهند این تن خالت مراد ران خانه
پاکه دفن کنند تا دران عبادتخانه
از دای خیر محروم نباشم استونیان
سخنش را قبول فرمود و حاضران تحسین
گفتند در اندرون یا صوفیه که

سُكَنَاتِ خانَه وَنَجْمِ دانه اَوْ قَبْرِ یَسَانِ
که آسبابِ خود را در آنجا می نهادند
جای خانه آن بیوه زن بود و جای محراب
و منبر و محفل خانه خادیمی بود که نامش
استار یواندخو گفتندی و خانه
و رانیز هشتاد و نه زر داده قبول
نکرد و جند آنکه بزمی گفتند نشنود
استون یا نو نیز پنهان خواست در معامله
بنجیده شود استون یا نور آختر نه داری

بود استار ادیو نام گفت اگر پادشاه
بخارت دهد هر خانه آتش را بر وجهی
بسیارم که از طرفین رنجیده نباشد
پادشاه گفت اگر هنری داری پیش
آن مذکور صاحب خانه اهل ذوق
بود هر روز که در میدان آسب
مردان و زنان این شهر مجلسهای ساختند
و بزمهای راستند و از هر ولایت
بزرگ هاء کونا کونی می آوردند

هر روز استار یواند خوار تماشای عیش
میدان کند شدی • اتفاقاً ران
ز دیک روز شریف رسید بود همه
خلق شهر برای عیش در میدان کرد
شده بودند • آن روز استار یواند
را بکناه متهم کردند و حبس
فرمودند • فریاد کنان گفت اگر
مروز مرا از تماشای میدان محروم نکند
هر چیز که طلبید و من بدان قادر

۱۶
قادر باشم آن همه از شما باشد • برین
سخن قول کردند و پیش استون یانور
آمدند و آنچه مقصود بود از هر دو جا
برضا حاصل باشد • و باقی خانها که
مهندسان در جدول رسم بنا کشیده بودند
استون یا نو بندگان حاضر می آمدی و بصلح
خانه معامله برضا می کردند •
و دیگر بر طرف جنوب ایاصوفیه
که خاقانان برستش در اینجا می کردند

تا بستون وایه واصل خان شوز نام لقیس
 کینه بولی گفتندی یعنی بط فروش
 بود. • در آن وقت خان خود بر ضای
 خود را بد و از ده لدن زر بفروخت
 و در طرف شمالیش تا بستون غرغری
 خان کسی بود استنقود و سن نام فیسوف
 آن وقت و هنرمند هر حرف بود. • آن
 ستون یا نود و مقدار بهایستاند
 بعد از آن گفت آن زمان داضی ما بنم

که روز دیوان که در میدان است
 یاد شاه بر تخت هفت یایه نشیند داعی
 نیز یایه چهارم نشینم و همه سپاهیان
 و اهل دیوان که یاد شاه را تعظیم
 کنند مرا نیز در یایه بدارند یاد شاه
 از روی ریش خند سخنش قبول کرد
 و فرمود که همه اهل دیوان در آن روز
 او را نیز سلام کنند. • روز دیوان
 که یاد شاه بر تخت نشست. • آن

شخص نبرد ران پایه نشست پادشاه
 از نازکی روی بر طرف یک کرد
 و بست بسوی آن شخص کرد و اهل دیوان
 روی به پیش پادشاه آوردند و سلام
 کردند آن شخص را روی در پس
 بست بر سپاهی بود بعد از آن روز
 نامش سپاهی روی سیاه و مرد جهتمی
 گفتند و هر آن روز که بدی توان
 آمدی و بران پایه نشستی پادشاه

فرمود که تا حش و لباسش از سفید و سرخ
 بهم دوخته پوشیدی و یک طرف
 شریقی و غربی یا صوفیه خانه کسی بود که
 نامش دمیانو بطریق گفتندی خانها
 و را نیز نبود لیدر ز خرید اند چون
 جای خانها را واکردند بعد از آن
 مهندسان جمع شدند و تقسیم بنا
 کردند و بنیادش بگاویدند
 اتفاقا قدر محل محراب سنگ یافتند

و در اینجا
 بعضی باشد

کاویدن قافه
 و سیور ملک
 مسکن

کمرهای محراب بران سنگ بزرگ
نهادند • و سنگی دیگر بافتند قدیمی
در میان بن و مد و زو و بزرگ • یا
بنیاد قبه بزرگ بدان سنگ نهادند
و قتی که بنیاد را آغاز کردند
استون یا نو بطریق آن عصر را بفرمود
که آفنجیو نام کسی بود • بجهت مبارکی
این بنیاد را دعاء خیر کنند بفرمود
استون یا نو آفنجیو دست بر آورد • و همه

۱۹
فسیسان و رهبانان امین گفتند چون
دعای را ختم فرمود • استون یا نو حکم
کرد که بج و خراسانی و سنگها
بزرگ آوردند • اول بنیاد را بدست
خود نهاد • و بعده فرمود که
زردیک ایاصوفیه کلیسای مختصر
بنیاد کردند • مصور و منقش
تا خود در آن جامه کن باشد •
و خود ناظر بنای ایاصوفیه و معماران

وَأَسْتَدَانُ بَاشَدُ • وَلَيْسَ كَلَيْسَارًا
أَيَا يَانِي پَرُودَرَنَامِ تَهَادَنْدِ عِنِّي رَايِي
بِيعَا مَبْرُوكِيَه السَّلَامِ سَاحْتَه بُودُ •
بَادِشَاهِ اسْتُونُ يَانُو نَعْمَتِ خَاصِ خُودِ بَا
خَوَاصِ رَا بِنَا مِخُورَدُ • وَازِ مَقَامِ
تَابِ سَرَايِ خُودِ دَهْلِيزِ سَاحْتَه بُودُ كِه
كَسِي اَزَامَدِ شَدَنِ وُخْبَرَدِ اَزِ بُودُ
وَدَايْمِ اَزَانِ مَوْضِعِ بَرِ اسْتَادِ كَارَانِ نَظَرِ
مِيكَرَدُ • وَبَرِ بِنَايِ يَا صُوفِيَه

۲۰
صَدِّ مَعْمَارِ مُهَنْدِسِ كِه هَر يَكِ دَرِ اطْرَافِ
عَالَمِ مِثْلِ نِدَاشْتِي وَهَر يَكِي رَا صَدِّ اسْتَادِ
جَرَبِ دَسْتِ بَخْدَمَتِ وَاطَاعَتِ كَرْدِي
وَهَمَه مَعْمَارَانِ وَكَارِ كُنَانِ هَر رُوزِ
دَهْ هَزَارُ وَصَدِّ نَفَرِ بُودِ بِنِخْ هَزَارُ وَبِنَا
دَرِ طَرَفِ جَبِ رَشَكِ يَكِدِ بَكْرِ مَشْغُولِ
وَلَجْدِ مِي بُودَنْدُ • وَجُونِ بِنَا بَرِ رُويِ
زَمِينِ اَمَدُ • مُهَنْدِسَانِ دَرِ تَقْسِيمِ
مِحْرَابِ وَقُبَابِ وَدَهْلِيزِهَا اخْتِلَافِ

کَرْدَنَد • وَ اخْتِلَافِ ایشا را بر پادشاه
عرض کردند • پادشاه مهلت
خواست • در آن شب بنیت خیر متوجه
عالم مثال شد • اتفاقاً در خواب دید
که یک شخصی آمد بر صورت
مردی دانست که ملک است بصفت
روحانی آمد • از او استدعای این
قضیه کرد او نیز اوضاع محراب و بزرگی
و کوچکی و بنا چنانچه می بایست همه را

۷۱
بنمود • چون پادشاه از خواب بیدار
شد شادی کرد و شکرت حضرت حق
شکفته و تعالی گذارد • و گفت
این ملک بشیر حضرت حق بود صبح شد
معماری بود اغنادیوس نام • و در
علم هندسه از همه معماران بیشتر بود
پادشاه او را نزد یک خود خواند
و گفت مرا از حضرت حق مبشر آمد
و ضاع این بنا چنانکه باید بمن بنمود

و یکایک هر چه دیده بود معمار را گفت
اغنادیوس بفرست او ضاع او را ضبط
کرد و بزکا غدر سم ساخت یادش
چون آن رسم را دید گفت همین وضعست
که دیده بودم اغنادیوس را
تجسینها فرمود و خلعتها بوشانید و گفت
می باید که در کار خیر بجان و دل
بگوشی بعده اغنادیوس گفت بالودیها
نزدک و بهن و کلخه است بر آتش

۲۲
نهادند و آب پر کنند و آب را بختند
و قشر درخت لسان العصفور بگویند
و بر آن میخند و آتش کردند و چندان
بخوشانیدند که غلیظ شد بعد از آن
بخ و سر اسانی بدان میامختند و بر مثال
خشت بر قالی وضع کردند که در آتش
بخ ذراع و پهنیش دو ذراع برین سو
می بریدند و در حالت گرمی که
زیاده گرم و سرد نباشد در میان دوسند

وَضَعِ مِیْ کَرْدَنْدِ جُنَاحِهِ مِیْ جَسَبِیدِ
بَعْدَ از جَسَبِیدَنْ سَنَکَ را از وَکَدَنْ مَمْکَنْ
نِیُودِ • از سَنَکَ سَخْتِ تَر وَا ز اَهِنْ مَحْکَمِ
تَر بُودِ • بَرِینِ مَنَوَالِ یَوْمًا فِیَوْمًا بِالَا بَرَامَدِ
وَهَرِ اَسْتَادِیْ کِه دَر کَارِ از یَوْمِئِهْ اَوَّلِ
زِیَادَهْ کُوشِشِ مِیْکَرْدِ بَهِنْ اَوْ زِیَادَهْ مِی
کَرْدَنْدِ • جُونِ بِنَا از زَمِینِ دُورِ رَاغِ
بَا لَا اَمَدِ • نَاظِرَانِ وَدَفْتَرِ دَارَانِ بِمَوْجِبِ
دَفْتَرِ جُمْلَهْ خَرَجِ رَا جَمْعِ کَرْدَنْدِ •

۴
جَهَارْ صَدُ وِیْجَاهُ وُدُ وُکَنْدِ نَارِ زَرِ
خَرَجِ شَدَهْ بُودِ وُکَنْدِ نَارِیْ صَدِ •
هَنَرِ اَرَدِ بِنَا رَقِیَّانُوسِیْ را مِیْکُفْتَنْدِ بَا صِلَاحِ
رُومِیَانِ وَا سِتَرِ اَدِ یُوسِ کِه خَرِیْنَهْ دَارِ
بُودِ هَمَهْ خَرَجِ اُو مِیْکَرْدِ • وَا مَعْمَارِ اَرِ
وَا سَتَا کَارَانِ وَا رَنْجِرَانِ هَمَهْ بَخْشُودِ
تَا مِیْ کَرْدَنْدِ • وَا هِتَمَامِ تَمَامِ مِ
نمودَنْدِ • تَا دِ یَوَارِ هَا وِیَا هَا تَا بَیْجَدِ کِه هَا
بِزُرْکِ رَسِیدِ وُسُوءِ نَهَاءِ سُمَاقِ وَا سَبَدِ

شانه شد • و بصره کبری و طیفه
ثالث رسید • بس استاد کاران و
معماران و رنجبران • پیش پادشاه
رفتند • و طعام خوردن و بوشش
مشغول شدند • مگر اغناد یوس
سیر چهارده ساله عصمت بر سر کار
گذاشت که اسباب و التهای
استادان و معماران همه انجا بود که
کسی نبرد منرصد محافظت بود که •

۲۵
۷۹
ناگاه جوانی آمد و خوب صورت لباسها
سفید پوشیده و روی مانند بد رنیز
پسر را پیش خود خواند پسر تصور کرد که
از خواص پادشاهست پیش آمد • چون
بهیاش نظر کرد لرز بر اندام پسر
افتاد • گفت ای سیر چرا تکامل میکند
در تمام این خانه که عباد خانه ایشانست
پسر گفت طعام خوردن رفتند • گفت
چه جای طعام خوردن است کسانی

که برای حق کار کنند. پسر گفت این
زمان می آیند. شخص گفت ایروانشان را
بگو که زود بیایند و در کار حق
مشغول باشند. پسر گفت که مرا معمار
گفته که دید بان اسنادان
باشم تا ضایع نشود. باز آن شخص گفت
بحق این خانه خدا که نامش یا صوفیه
است. تا تو روی خیر نکنی و باز نیایی
من هرگز زووم زیرا که مرا امر شده است

۲۰
از حضرت عزت جل جلاله که در خدمت
این خانه باشم. تا تمام شود. پسر
چون این سخن بشنید زود فرود آمد.
و به پیش اغانایوش که بدرش بود رفت
و این قضیه را تمامی حکایت کرد.
چنانچه دیدم بود و شنیدم معمار نیز
پسر را بر پیش پادشاه برد. چون پادشاه
خبر آن جوان را بشنود بفرمود آمرزانی
که در خدمت خود داشت فرمود

همه را حاضر کردند • به پسر گفت آن
جوان مرد را که دیدی درین میان اینهاست
و هیچ کدامی بدو نمی مانند • پسر هم
نیگو نظر کرد و گفت نه • پادشاه
بقر است دریافت که آن شخص است که
در خواب دیده بود • و دانست که این
علامات خیر است شکر حضرت حق
کرد و گفت این خانه را نام از زبان فرشته
صادر شده این خانه را یا صوفیه گویند

۷۶
که وجه سیمیه این شده است • بزرگان
و وزیران که پیش پادشاه حاضر بودند
گفتند اگر این پسر باز در آن جای
مهمود نرود آن شخص بر آن پستی که کرد
مخالفت نکند • زیرا برین اوصاف جز
از فرشته نبود و فرشته خود هرگز
دروغ نگوید • پس برضای پدرش
پسر را مال وافر دادند • و بحر بی
فرستادند • بعد از آن استادان و نجاران

بکار بجده مشغول شدند • استون باین
هر روز از صبح تا وقت عصر لباسها
سفید پوشیده و تلخ سود رویان بر سر
نهاد و شوشه برد بست گرفته زمانی
نشست و راستاد کاران و رنجبران
نظر میداشت • هر استاد را که کار وی
تمیز تر و خوبتر بودی و را احسان و انعام
زیاده کردی • و چون نیم قبه بزرگ و
بالای قباب و کمرها تمام شد همان

۴۷
قبه بزرگ مانند بود • برای خرج چیزی
نماند • استون یا نوشی درین غصه
مستغرق شده بود که باز آن خوب
سیرت و محبوب صورت بالباسها
سفید به پیش پادشاه بیداشت گفت در
چه اندیشه • گفت برای خرج چیزی
نمانده است • آن صاحب جمال گفت
اِنْ شَاءَ اللَّهُ بِقُدْرَتِ حُوسْبَانِهِ وَتَعَالَى
مُرَادُ حَاصِلِ شُود • اکنون از امنا

باید که یا من کسی نیستی تا هر چه می طلی
 بیاورم مگر آن روز روز سبت بود
 بعد از آن روز یکشنبه باز آمد همان
 شخص که بادشاه را گفته بود باز رفت
 استون یا نوخرینه داری سیراد یوس نام
 او را با چند کسی دیگر از اکابر و وزرا
 و نیجاه نفر دیگر بسته قطار استرو
 دو قطار استر همراه او فرستاد و این همه
 از دروازه خرسیه بیرون رفتند و روانه

شدند • تا بجای رسیدند که در اینجا
 سرشته بود • و نزدیک اینجا سرایها
 دلکش و گوشه ها خوش بود چون
 اندرون رفتند خانه دیدند مقفل
 جوان کلید زرین از جیب خود بدر
 آورد • و قفل را بگشاده همه دیدند
 که در آن حجره سیم و زر و جواهر
 بخان بے حد است که قیاس در نمی آید
 جوان بدست خود هر استری را چهار

کند نار و هراشده را پنج کند باز
دربار کرد و فرمود استون یا نور از
من سلام گوید و بگوید که این مال را
بر آن خانه خدا خرج کن و اهی تمام میام
بدان دار که بدید و وری یا تمام رسد
چون این سخن را قبول کردند و روانه
شدند تا به پیش استون یا نو آمدند
و آن سرایها و آن خرینها که دید بودند
و سخنی که از مذکور شنیده بودند همه را

تقریر کردند • استون یا نو درین کار
تعجب نماند و گفت آن شخص که پیش او
حال او چه شد گفتند که در همان
خرینه ماند • استون یا نو چند روز
صبر کرد تا باشد که آن شخص بیاید نیامد
• استرادیوس را فرمود که بآجند
تن از عقال آنجا روید که مال بربکشید
و آن شخص را در آنجا بکشد •
چون بدانجا رفتند آن شخص را دیدند و

نه کوشک و نه خرینه جزان سرشته چیزی
نبست بخت کنان پیش استون یانو
آمدند • وقصیه را عرض کردند •
استون یانوش کمر حق گذارد و در
کار بجهد مشغول شد • و فرمود که
در محراب بران و بخت دوطاقی بر
کشند • تا روشن شود این سخن
گفت و رفت استادان و معماران را
فکر بودند • استون یانو فرمود

بازان شخص مذکور بصورت استون یانو
برآمد و گفت سیه طاق برکشید تا سیه
بجمله باشد که محراب روشن تر شود •
این قصیه در ساعت پنجم چهارشنبه بود
در الحال معماران غنادیوس پیش پادشاه
آمد • و گفت ای پادشاه اول
فرمودید که در محراب و د و کمر
باشد • بعد از آن فرمودید سیه بایند
چون کنیم پادشاه بفراست دانست خود

نَگفته است إِلَّا أَنْ مَلَكَ أَنْ طَرَفِ حَقِّ
تَقَالِي بَرِّ نِيَامُوكَ كَسْتِ مَعْمَارِ
كَفْتُ سِهْ بَنَجْرَهْ بَايْدَ كَرْدَنِ **بَعْدِ زَنِ اسْتَدِ**
قَبْرِ بَرِّ جَمْلَهْ مَهْدِ سَانِ وَبَنَايَانِ
مُتَقِفْ شُدْ نَدِ كِهْ اِجْرِ قَهْ دَرِ غَايَتِ سَبْكِي
مِي بَايْدَ نَاقَهْ سَبْكِ بَاشْدِ • بَرِّ زَهْرَهْ
وَلَايَتِ خَالِ اَوُرْدَنْدِ وَبَرَّازِ وَكَشِيدَنْدِ
از خَالِ رُودُوسْ هَرْ جَايِ خَالِ جَرِيَهْ
رُودُوسْ سَبْكُ كَرَامَدْ • جُنَا بَحْهْ دُورَاذْ

۲۱
خِشْتِ از خَالِ رُودُوسْ بَرَّابَرِ يَكِ خِشْتِ
وَلَايَتِهَآيِ دِيكَرَا مَدْ • بَسْ اُسْتُونِ بَايُونِ
بِهْ يَادِ شَاهِ رُودُوسْ مَكْتُوبِ بِيْرِ سِتَادِ
وَكُفْتُ اِي كِهْ اَسَاسِ دِيْنِ خُودِ رَا مُحْكَمِ
خَوَاهِي • بَايْدَ كِهْ اَسْبَابِ اِيْنِ عِبَادِ خَنَاهِ
بِكُوشِي بَحَانُ وُدِلُ وَهْمَتِ دَرِ بَعْدِ نَدَارِي
وَبَا مَكْتُوبِ هَمْرَاهِ اُسْتَاذِ كَارَانِ فَرِ سِتَادِ
كِ نَامِهَآءِ اِيْشَانِ اِيْنِسْتِ • نُوْرُ
قَلَا زِيُو كُسْتَرُو صَلِيدِي شُوْدَرُو

وایرِ خورشید کوران چون بحریع رود و
رسیدند • مکتوب را بنیاد شاه رود و
عرض کردند قبول کرد خط منس بر جان و
دل منت شمرد • و اجر پدید از آن بران قالی
که معماران داده بودند بکار مشغول
شدند • اما راویان اختلاف کردند که
اجر قبه از سنک قسری که بجلدان و
کلاه بافان استعمال کنند •
اما اصح آنست که از خاک رود و س است

۲۴
چون اجزها تمام کردند و بالشتها بر
آوردند **ابتدا که در بنا مقبره بران**
چهار کمر بر زد و هر دو وارده اجر که بر
یک دیگر نهادندی • استخوانی از
استخوانها پیغامبران در آن میان بطین
تبرک نهادندی و استمداد می خواستندی
• و دیگر بنجرها که در دام قبه
و سایر جایش است زیر و بالا بمقدار دو
انگشت از زر می ساختندی و ضمن قبه

بزرگ را و بیای قباب و گمها راهمه با
زجاجه خرد زرانده و ده جفسایندندی
و آن زجاجه مطلقا را بزبان رومی اشفا
می گویند • فرش را با رخام مجسم زنند
امیر گسترانند • و از دیوارها
درونی و بیرونی را از رخام مله جفسا
بندند که هنوز موجود است • و دو
دری که در قریب محراب است خاص از
برای رهبانان بود • و همه ستونها

و نزد پادشاهش و مصر اعشاش را با تختها
سیمین زرانده و ده وضع کرده بودند •
و دیگر چهار کرسی سیمین را از زنگار
ساخته بودند که قیسیان بر آن انجیل
میخواندندی • دیگر استون یا نو فرمود
که برای بطریق کرسی ساختند نزد بان
پادشاهش از سیم خام کردند و بر هر کرسی
چهار ستون نشانند • و در میان هر
ستون طر فز و نهادند از سیم ساخته •

وَبَعْدَهُ بَحْرَانِ جَهَارِ سِتُونِ قُبَّةٍ وَضَعُ كَرْدَنَد
بِاشُوشِ هَایِ زَرِّینِ • وَاَنْ قُبَّةً رَا خَرَجَ
شَشْ صَد وِ هَزَار دِنَا رُشْدَن بُود •
دِیکَر فَرمودَ کِه حَکَاکَانِ وَ زَرِّ کَرَانِ
بِجَمْعِ شُدَنَد • وَ هَر بَاقِی کِه دَر دُنْیَا
هَسْتِ اَز سِیمِ وَ زَرِّ وَ جَوَاهِرِ سِیَاخْتَنَد •
جَنَانِکِه سَمْنَهَا رَا اَز سِیمِ وَ عَجْمَهَا رَا اَنْ
لَعْلَ وَ بَرِکَهَا رَا اَز زُرْمَرْدُ وَ قِسْ عَلِی هَذَا •
جَوْنِ هَمِه رَا سِیَاخْتَنَد • وَ بَرِکَنَارِ

۲۹
اَنْ قُبَّةِ زَرِّینِ بِنِشَانَدَنَد • دِیکَر
جَلِیْبَابِی سِیَاخْتَنَد • بِمَقْدَارِ هَقْطَادِ
هَزَار دِ رُهِمِ اَز زَرِّ خَالِصِ وَ اَز جَوَاهِرِ
کُونَاکُونِ کِه هَر یَکِ خَرَا جِ رُبْعِ
مَسْکُونِ بُود • بَرِ سَرِ اَنْ قُبَّةِ نِشَانَدَنَد
وَ دِیکَر اَسْتُونِ یَا نُو فَرمودَ کِه هَمِه
طَرَفُ وَ نِهَا یِ یَا صُوفِیَه رَا اَز زُرْمَرْدِ سِیمِ
سَا زَنَد • عَقْلَا اَنْ عَصْرَ جَمْعِ شُدَنَد
کَفْتَنَد اِی پَادِشَاهِ زَمَانِ بَاقِی نِیستِ

باشد که بعد از این شهر کسی حاکم شود
که دون همت و آرون فراست بود
این عبادتخانه را بطمع بسیم و زر و طر و نهار
بر کند و بیرون و در و نش را خراب کند
استون یا نوانین فکر را صواب دید
گفت راست گفتید بس فرمود که از
معادن ترکیبی سازند و طر و نهار
از آن بردارند بس زر و بسیم و مس
و آهن جمع کردند و در و نهار

۲۵
بر زر و نهار ساختند جلال مذاب
شد بعد از آن از آتش فرود آوردند
چون بفسردن نزدیک آمد جواهر
کوناگون را خرد کردند و بر آن ترکیب
فشانند و بر مثال طر و نهار
قالی ریختند و جلا کردند جنان جواهر
و منقش شد که همچو بوقلمون چشم
از دیدنش نور گرفت و دل از تماشا
سروزیافتی دیگر دروازه های

اینا صوفیه جمله سیصد شصت دروان
بود. و بعضی روازها از علاج فسوس
کاری بود. اما دروان بزرگ
که در مقابل محراب کشاده است. از
تختهای کشتی نوح ساخته بوده اند.
و زرا ندوده کرده. و دیگر دروازه
که در راست و بست از جوب کتوس
بود یعنی جوب بقم. و دیگر
که در جوب است فسوس کاری علاج بود

۴۶
و چند روازهای دیگر بود که با تختها
سیم رده زرنکار کرده بودند. استون
یا نوخواست که استانهای دروازه های
چند را از سیم بسازند. سه نفر کسی
بود از اهل تقویم از عصر نامهای ایشان
اینست. ما کسی منوس پورتهیوس سیوس
گفتند. بعد ازین باشد که
حاکمی پیدا شود درین شهر و اورا قلی
باشد طمع کند و اینها را بکند و خراب

سازد چنانچه پیش ازین گفته شد
 چون بنابرین مقدار رسید استون
 یا نوهر روز در شب هنگام آرد در
 سبکه دار خود هزار درم بر خال
 پیخته ریختی و هر یک را از استاد کار
 و ریخته گران از آن خال درم پیخته مشت
 می دای برای آنکه در کار سستی نمایند
 و بخشنودی کار کنند و در نزد
 محراب منبری فرمود از مرمرهای قیمتی

۲۸
 ۲۷
 و سر منبر را از بلور صاف کرده بود
 و از لعل و جواهر و یاقوت مرزین سلخته
 و از هر طرف پرده های زربفت او پیخته
 و چلیپای زرین مرصع از جواهر مین
 بر دار که قبه منبر نشاند و طرفه و نهانش
 از زر سازانیده و در قدس شرفها الله بر
 سر چاه سنگی بود که ایقنا قاعیسی
 علیه السلام در زمانی بر آن سنگ تکیه
 کرده بود استون یا نو فرمود

تا آن سنگ را بیاوردند • و چاهی که
در میان یا صوفیه واقع شده است بد
سیران چاه نهادند از حرمت آن سنگ •
و آن چاه را ابومی گویند • دیگر
استون یا نوکسانی فرستاد بشهر
قدس که مکر در ایجاد رختی بود بشکل
چلیبای عیسی را علیه السلام • بر آن
درخت چهار میخ کرده بودند که از
درخت را بتمنا و تیر گایا آوردند

۲۸
و بر تار محفل نشاندند • و استحکام
این عبادتخانه از خفهای که اعتقاد
تمام بر آن داشتند • چنانچه در درون
یا صوفیه هر ستونی که نشاندند بر آن
ستون عظمی از عظام انبیایا از عظام
زهرا دان زمان بر آن تعبیه کردند ی کا
ذکرنا • و بروایت راویان برای دوازده
نفر حواریون دوازده جلد انجیل را بخط
مطلی نوشته بودند • و هر یکی را دوازده

کنند مار در خرچ شده بود همه را
ز دیک سبزه نهاده بودند • و دیگر
پنج چلیپا بود هر یکی از شش کندار
ز سر خر ساخته • دیک راستون
یا نود و چراجی فرموده بودند از زر و
مرضع ساخته بخوهر • و دوشمعدان
از بلور یا بهاش از زر سرخ • و دهر
یکی شمع کافوری نهاده • و چهار
بخوردانی ساخته بودند همه از زر که از

۷۹
زبان روی ثیابا نوس گونید • برای
عود و عنبر سوختن • و قدیلکهای
زرین در اندرون و بیرون و بخته بود •
لقاد رهمه شمع شش هر یک در زرین
برافروزی • و استون یا نو برای یا صو
سیصد شهر وقف کرده بود از بلاد
عجم و عرب و ترک و دیلم و روم که
برای خرچ ساکنان این عبادتخانه
بود • و برای قنادی بلاد رهر و رتی هزار

مَدَن رُوعِن رَنِت خَرَج مِی شُدِی و دَر
هَر یَک سَال دَوَازِدَه یُورَتِی بُوَدِی •
و یُورَتِی بَزبان رُومِی رُوز شَرِیف رَا مِی
کُوبِنَد • و دَر طَبَقَاتِ پِیرونی کِه کُجَر
پِجَر اَعْفُوزان و جَارُوب کُشان دَر اَنجَام
بُودَنَد • و بَرای حِفَاطِ مِجَر هَا زَرین
دُوخَانَه سَاخْتَه بُوَدَنَد کِه دَر آن عَصَر
تَقْسِیرُ الحِلِّ و بَاقِی عُلُوم دَر اَنجَامِی خُوانَد
• و دِیْکَر جِهَار جِراغ از سِیم خَام

۴-
مَنْقُشِ نَخِ طُوطِ دِلکش • مَذْکُور
شَمْعَدَانِها و جِراغِها رَا دَر جِب و رَاسْت
مِجَراب نِهادَه بُوَدَنَد • و دِیْکَر دَر
جِهَار کُوشَه اَبَا صُوفِیَه از مَرَمِ هَا یَصَاف
بِهَسَاتِ اَبِ رِوان بَر مِشَالِ نَهر هَا کِه
دَر جَنَّتِ مَذْکُور اَسْت بِلَا شِشِیَه هَر یَکِی
رَا بَر مِشَابِه رَنکِ از جِهَار نَهر رَا از مَرَمِ هَا
رَنگِین و صَاف سَاخْتَه بُوَدَنَد • و تَقْطَر
بَدان کَر دَن کَفَارَتِ کُناه

خُود خوانندندی • دیکر بر طرف راست
 ایضا صوفیه دوزد یک پرستشگاه خاوان
 نهزی بر او د م بود ند و اب ز لان بوسدی
 که بلندیش نیم دراع بند راع عینا یاز
 و بر آن سد که کنار نهز روانست برای
 نشستن جایها ساخته بودند • و دند
 حد نهز حوضی بزرگ که محبوبان
 کل اندام • با فوطهای مشکین قام
 غوطه می خوار دند • و تماشا گران نور

۶۱
 دین و سر و سینه می بخشید • و دیگر
 اکتاب یاروان از قیاب حاصل می شد
 و در کنار قبه و کمرها و زرها
 همگی کل خرکوش نایرها ساخته بودند
 و در دهانها از آن آب جمع شده بود •
 و از چشمهاش روان بود • و هر یکی را
 حوضی و از آن حوض را می کرده بودند
 تا بحوض بزرگ جمع می شدی و در کنار آن
 حوض مقامی بود لوند رویی کفتد

یعنی بهادران آن عصر و شیر مردان آن
 دوازده کثرت اوقات انجامی نشستند
 و استون یا توهر و قی که با یا صوفیه می
 آمدی در کنار آن حوض بگری خود
 مقامی ساخته بود انجامی شسته و بر
 عجایب و غرائب یا صوفیه از انجامی تماشا
 می کرد و دیگر شاد روانی
 نشاند بودند در حرم و بر پیرامین حوض
 دوازده دایره بود بهشتان شیر که

از ده هفتاد می ریخت و چون یا صوفیه
 برین ترتیب مرتب شد از هفتاد برای تماشا
 و بر پارت می آمدند و چون بنشیند
 گوناگون که بمشال در لیجوشان بود
 و بر آن سقف بود قلوب که بسان سپهر
 در حسان و ستونهای رنگ آمیز و
 صورتهای دل آویز و جواهرهای
 قرح انگیز و تحفههای شعبه آمیز
 را نظری کردند در تعبیر متحیر و

دَرِ هِیَا تَشْتَفِکَر • کِه هَر کَز
 اِن چِنِ خَانِه نَدِیغ بُوَدَنَد • رُو زِ
 کِه اِیَا صُوفِیَه بِاِتِمَام رَسِیدِ اِسْتَوْن
 یَا نُو دَرِ بِیَش اِیَا صُوفِیَه کِه مِیَلِ اِسْتَوْن
 مَوْضِعِ سَاعَتِ دَرِ اِخْلَیُود • فَرَمُودَنَا
 تَحْتَ نِهَادِنَد وَ بَرِ تَحْتَ نِقِشِت وَ بَقَرَمُود
 تَا اَز جَمَاعِی مِیَا رِکِی نِیَا کِه شَش هَزَار کُوفَقَد
 وَ سِه هَزَار کَا وَ شَش صَد هُو وَ
 هَزَار بَط وَ سِه هَزَار خَرُوس وَ شَش هَزَار

مَکِیَا نِ قُرْبَانِ کَرْدَنَد • وَ
 سِه هَزَار مُد کَنَدَم اَوْرَدَنَد وَ
 تَصَدُق کَرْدَنَد • وَ اِن هَمِه حِیْرَان
 کِه کُودِه بُوَدَنَد هَنُوزِ سِه سَاعَتِ
 بَکَد شَتِه بُوَد کِه رَفَقَر اَبَحْش کَرْدَنَد
 وَ بَعْدَه بِطَرِيقِ اِن وَقْتِ بِیَش اِسْتَوْن
 یَا نُو اَمَد • وَ بَدَسْتِ اِسْتَوْن یَا نُو شَمْعِی
 اَفْرُوخته دَاد • اِسْتَوْن یَا نُو بَاقِیَسَا
 بَزُر کَانَ بَا اِیَا صُوفِیَه اَنَد رَامَد

وَأَزْدُ رَوَانِ بَزْرُلُ كِه در آمد
از فرح و شادی تا مینبرد و آن در
و کف میشت خدایا که بفضل
عنایت او اینجین عیادتخانه پر دلختم
که در افاق هیچ یاد شاهر میسر
نشده است اگر چه سلیمان قدس را بنا
کرده است این بنا از و بهتر و
زیاده تر آمد و از فرح خود بر وجه
استهز این سخن که گفت از است

۴۶
که بنا میقه بدست در کمر
گرفت چنانکه بناید **سید در بان**
تمام شد از لیل صوفیه بناید که آسب است
در هفت سال و شش ماه جمع اخضر
کردند و بعد از آن ده هزار
و صد نفوس در بصفای قلب هشت سال
ده ماه در کار شدند که تمام شد
همه در شانزده سال و چهار ماه
انجامید که در دوازده روز ماه زکوة

بود • و دیگر خرج بنای ایاصوفیه
جز از آن مخنهها ملوک ممالک و ستادند
و دیگر از قنادیل زرین و شمعند
کران نین • و مجمرهای مرضع
و چراغها ملغ • جز این مذکور است
همان برای خرج بنایی هزار و صد کند
زر خرج شده است • و بر روایت
راویان تمامی بنای ایاصوفیه و ملحقات
اود در دست استون یا نوشت • وقتی که

تمام شد • استون یا نوشت • آغاز کرد
و نمود تا سباط شاه و نعمت نامنا
پیش شهری و سیاهی برکشیدند
و وقت راوغریا و ایام راسه کنند
دینار شمار کرد • و تاده روز برین
لشوق عیش و دست صدقه در پیش کرد
فقر را غنی ساخت و کمر سنگار را
سبز کرد • و برهنگار جامه داد
و خلعتها در پوشانید • و دایماد را

فرخ و شادی شکر حق کند که
بصحت سلامت بر خرد دست یافت
که این عالم خانه را تمام کرده ام
و در میان ملوک ربع مستکون یاد کاری
نهادم چه بکشد اصغر بعد ازین
روی زمین برای فانی بستان کاخ
با به نهم بسبب این یادی کاری
که بر دایم کار روز جزا بد عالم خیرم
یاد کنند بلی

شیر کرده و ن جو کز به دارد کیش
خورد از مهر خویش بجای خویش
انفا قار آن نزد یک با خرت پیوست
برادر و زاده اش بود استون و سن نام
بزرگان در عصر تخت استون یافو
با و از ای داشتند چون یاد شاه
بعد از دو سال که استون یافو فوت
شده بود در روز بخشنه که شش
ساعت گذشته بود قه ایاصو

فرود آمد • منبر و محفل و حجر اغها و
قندیلها و هر چیزی که ذکر گشته بود
از عجایب و غریب همه خراب شد •
و یاسق طاقها و یایها و قیاف را خلل
نه رسد • استونیوس معمار اغنادیوس
را حاضر کرد و گفت سبب چیست که
این قبه فرود آمد و یاسق قباب و گمها
را زیان رسید • اغنادیوس در جواب
گفت ای پادشاه استون یا نودرین

۶۷
کار عجله کرد هنوز بنای قبه نجکم و
ختم شده بود که خواهاش را فرو
آوردیم • و همه قبه را از مقدار بنا بلند
فرمود که رفتی رفت • بعد از چنین بنا
برین حال خراب نهادن درست نیست
می باید که باز معمور سازی • اغنادیوس
گفت اگر پادشاه فرماید باز بجزیر رود
کسانی فرستایم برای اجر بران قالب
که اول ساخته بودند • و همه بنای

فته را از مقدار اول پسترو وضع کنیم
چون اسبابش حاضر کردند و بلای
فته را آغاز کردند و از وضع اول
پنج گز زیر نهاده اند و هر میدور
مگردند خواهی این یک سال فرو
تیا وودند برای آنکه آسان نیالستواری
بدرد و منبر و محفل را بر کالی اول
توانستند ساخت از بسیاری خرج و سوا
و طر فرونهاش از رخام ساده کرده اند

و در یک طر فرونها که از نو بود از سیم
طام کردند و در واره ها که از زر
بود از سیم ساختند و مرمرها
فرش را چنانکه اول بود یافتند
از رخامها که فرومایه بر کستر میدند
و این چهار زهری که با رخامها لطیف
و لکش جانان دیگر رفت یافتند
و از مرمرها سبز کونه در ساختند
پس از سالی خواستند که خواهش را فرود

ارند همه دروازه های ای صوفیه را
ربستند و پنج کمر مقدار آیین
دین خند ناخوبه که خود ز فرود آوردن
فرش را زین ناکند و صبح است
که تمام قبه دو مد رعه است
مرمت پذیرفت بعد از آن استوینوس
فرمود که صورت استون یا نور بسیارند
و برعمود دهند بر آن میل که در
بیش ای صوفیه است قالش و هیئت را

از من بسیارند و بر بالای میل برهند
رقی که تمام شد اعتاد یوس بر بالای
میل رفت تا که ای صورت را بروی نشاند
مگر در خاطر استوینوس بسته بود
که اعتاد یوس را مضر می رساند
آنرا نیک خرج قبه را دو بار کرده بود
بس با عقل و وز را مشورت کرد که
و راجحه وجه هلاک می باید کرد
جمله کفشد که شاید پادشاه

خون او را دست آید و قتی که
این صورت را بیا لایرد و حدت را بجا
آورد سربند خویش را فرو کشیم و آنرا
بر بالا کشداریم. یا خود را فرو افکند
هلاک شود. یا بر میل از کمر شکی
بمیرد. احوال امر جانش کردند
اغناد یونس داشته بود که خود را در
معروض هلاک افکند است صبر کرد
تا وقتی که عمود افتد بر اطاس بار فلک

در خرقة کحل کشید و ساحل خواب
بخشید چشم همه خلقان بر بست
خاتونش چون لیسان شعیب است آه از
دهان دمان. و آب اشک از طایفه
دیده فشان. اقبال و خیزان پیش میل
آمد. چون استاد بر پای استاد و نظر
فرو استاد. مکرر ریسمان آندان که
با خود برده بود یک سوسن بخاتون او بخند
خاتون را گفت برور ریسمان قیر اندوده

بیار • و بر سر این رشته بند نام و نامی •
شب دیگر خاتون رافرمود که رستم از
حاضر کرد • و بر آن رشته در بست
اوستاد رستم از پای بالا فر کشید و بر آید
آن صورت محکم بر بست • و لباس خود را
در هم پیچید و در بالای میل نهاد •
گویا که آن شخص در آنجا ماند •
چون فرود آمد آتش بر آن رستم قرار داد
زدن به حال سوخت بخاند هیچ

۵۱
آتش از او فکند • و هیچ کس را از او
خبر نبود همه در خواب بودند • بجله
تمام او شهر بدرفت که او را آنجا
نشناختند و آنجا می شنیدند • بعد
از سه سال به اسماء رهبانان در پوشید
و شهر قسطنطنیه آمد • با فوایدی شفت
که بنام بنام آیه صوفیه را بر سر
میل نشانند و بر آنجا میزد • مگر
اغنادیوس در تلاش نام جای قرار گرفته

بود که در نزد ملک دیر عمر را نیل بود
اینقا قاروژی استویوس برای پرستش
بدیر عمر را نیل می رفت • اغنادیوس
پیش پادشاه آمد • وقتی که شاه
اغنادیوس را دید گفت چه کسی گفت
معمار اغنادیوسم • پادشاه دانست
که او ست • از زندگی او در تحب
فرورفته • عذرا غار کرده و او را حلقه
بخشید • باز معمار خاص خود کرد

و چندین کسبها در یکنیا کردند
و تاریخ بناء ایا صوفیه نیز از مشطنین
مذکور صد و چهل شش سال گذشته
بود که تمام شد • بعد از زمانی که
خاتم انبیا حضرت رسالت صلی الله
علیه وسلم برای رحمت عالمیان
از سر آمد و غیب بجلوه گاه ظهور
خراشد • در آن شب قبه چندین
دیرها و هیكل بتها سرنگون

مُرُوَاتِادُ جَنَانِكَ مَنَقُولُستِ كَدُو
وَقَتِ اَزْقَبَةِ اَيَا صُوفِيهِ نَبِي اَز طَرَفِ مَحَرَابِ
رَاسْتِ بَقِيْلَه فِرُوْدِ اَمَدُ • اَنَدَرَانِ
عَصْرِ نَوَشِيَرِ وَاَنِ بَادِ شَاهِ هَفْتِ اَقْلِيْمِ بُوْدِ
سَيَّارِ مَالِ فِرِسْتَادِ نَاقِبَه اَيَا صُوفِيهِ
بَارِ مَرَمَتِ كَرْدَنَدِ • وِدِ يَكِي كَرْدَانِيْدِ
اِنْجِه اَز رَوَايَاتِ اَيْنِ حِكَايَتِ دَر مَنَقُولِ
عَنَه يَاقِبَه آمِ • دَرِيْنِ عَجَالَه بِيْشِ وَاَكَمِ
زَكْرَدَه بَئِجَرِ اَوْرَدَه آمِ اَز بَهْرِ اَنَدِ

۵۲
جَنَانِ فِرْمُودَه بُوْدَنَدِ **خاتمه** بِدَانِيْدِ
• اَيَدُكُمْ اَللّٰهُ فِي الدَّارِيْنِ جَوْرَتِ
تَارِيْحِ هَبُوْطِ اَدَمِ نَبِي عَلَيْهِ السَّلَامِ •
بِه هَفْظِ مَوْرَسِيْدِ • مَتَاءِ اَيَا صُوفِيهِ
بِحَكْمِ اسْتَوْثُوْشِ اَخْتِيَامِ يَاقَتِ
وَاَزَانِ غَاثِيَه جُوْنِ طَعِبِ كُدَشْتِ بَقَرْمَانِ
خُدَايِ مُفْتَحِ الْاَبْوَابِ عَزْ شَانَه سُلْطَانِ
الْاِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِيْنَ اَبُو الْفَتْحِ مُحَمَّدِ خَانِ
غَارِي بَشِيْشِيَرِ جِهَانِ كِيَرِ خُوْدِ قَلْعَه

قُسْطَنْطِينُ رَافِعُ كَرْدُ • اَهْلِ سِلَاسِ
دَوَا يَا صُوفِيَه نَمَازِ كَرِ ارْدَنْدُ • بَعْدَ ارْ
فَتْحِ جَوْنِ عَدَدِ كَمِ كَدِشْتِ بَرِ مَآنِ
سُلْطَانِ مُحَمَّدِ خَلْدِ خَلَاقَه • اِنْ حِكَايَه
بَطْرِيقِ رَجْمَه اَز زَبَانِ رُومِي بَرِ بَابِ
تَازِي وَ فَاَرْسِي وَ تَرْكِي • وَ دَرِ مَكْتَبِ
دَرُوِيْشِ اَحْمَدِ قَظِيْرِ اَصْلَحِ اللّٰه شَا • مَكْنُو
كَشْتِ • اَمِيْدَ اَز اَلْطَافِ غَفَرِيَارِ نَسْتِ
كِه نَقْصَاسِ بِي كَمَالِ اَرْنَدُ •

۵۹
وَبَدْعَاءِ خَيْرِ يَادِ دَارَنْدُ • وَ اَكُنُوْنُ
نَهْ صَدُ شَصْتِ وَ هَفْتِ مَالَسْتِ كِه
اَيَا صُوفِيَه تَمَامِ شُدْ اَسْتِ بَتَارِيخِ رُومِيَا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

F
532